

Barbora Klímová
PETR VOLF

CENA JINDŘICHA CHALUPECKÉHO 2006

Ve čtvrtek 16. listopadu mezi šestou a sedmou hodinou večerní foyer brněnského Domu umění přetévalo (lidmi, ovšemže!) až ke vstupním

Část vítězného projektu Replaced Barbory Klímové, kde se zabývá sázením květin na nečekaných místech (Pokusná květina), jak to v roce 1981 prováděl v Olomouci Vladimír Havlík

Foto: Petr Jedinák

dveřím, jako by tu vystupovala nějaká rocková superstar či Donutil. Uvnitř dusno, venku mlhavo, jak už to na konci podzimka bývá. Byli tu fotografové, reportéři, televizní kamery. Hodně mladých lidí. Málo kravat. Ve vzduchu vzrušení z očekávání. Ale kdepak rock a kdepak Donutil: všichni se tlačili na sebe, aby se dozvěděli, kdo se stane sedmáctým laureátem Ceny Jindřicha Chalupického, kterou dostávají od roku 1990 nejlepší čeští výtvarní umělci ve věku do pětatřiceti let. Tolik povyku kvůli umění?!

Favorizovaní byli Rafani, skupina pěti chlapců, co nedávno utopili obraz na Orlíku a do Domu umění žádné své umění nepřinesli - zůstali před ním a vařili různé pokrmy a nápoje; jejich kafe mi vždycky udělalo dobře. Osobně jsem věřil v úspěch Jana Jakuba Kotíka (znal jsem se s jeho dědečkem Janem, vynikajícím malířem) a jeho angažovaného projektu upozorňujícího na nebezpečnou manipulaci médií (to mě samozřejmě zajímá velmi). Vše mělo být jinak. Rozhodnutí mezinárodní jury přednesl Christoph Grunenberg z liverpoolské Tate Gallery. „Vítězkou je Barbora Klímová!“

Gratulace, předávání šeků, spousta příjemného humoru v podání ředitele Domu umění dr. Radka Horáčka. Fotografování, tisková konference. Barbora Klímová se ve svých devětadvaceti letech řadí k umělcům jako Vladimír Kokolia, František Skála, Jiří Černický, Lukáš Rittstein nebo David Černý, kteří Chalupického cenu získali v minulosti. Porota vysvětluje: „Cenu jí udělujeme za citlivý dialog s nedávnou historií umění. Zkoumá specifické práce českých umělců zabývajících se performancí a trvalou důležitost jejich tvorby.“ V projektu Replaced totiž po letech zopakovala některá představení akčních umělců a přenesla je do současnosti. Kupříkladu stejně jako Petr Štembera i ona strávila celou noc na stromě ... více o těchto „specifikách“ příští týden v rozsáhlém rozhovoru.

A` propos: v posledních pěti ročnících je to už třetí dívka, která vyhrála, do té doby byla úspěšná jen jedna jediná umělkyně (Kateřina Vincourová, 1996). A to je pozoruhodné a sympatické směřování. Rafani nebyli smutní, protože pro ně v přidružené soutěži Reflexu, generálního partnera CJCH, hlasovali po Internetu čtenáři, a to tak, že nakonec získali více než padesát procent hlas, což znamenalo padesát tisíc korun z rukou šéfredaktora Reflexu Petra Bílka. Neformálně jsem jednomu Rafanovi navrhl, ať za ty peníze vydraží na charitativní aukci v pražském Karolinu pár obrazů a pak je - třeba - utopí ve Vltavě. Tak nevím, udělal-li jsem dobře!

Reflex 47/2006 (Tištěný Reflex, 23. 11. 2006)

<http://www.reflex.cz/Clanek25609.html>